

Man er altsaa kommen bort fra, at dette Ministerium kan gaa selv ved det alvorligste Votum fra Folkethingets Side. Det er muligt, at man ser rigtig, det er maaske endog sandsynligt, at dette Ministerium efter Stillingen nu, ligesom tidligere, ikke vil vige og heller ikke benytte sin kongelige Resolution, men opløse. Jeg har imidlertid endnu den Tro til Grundlovsvennerne i Landet, at de ville tage med stor Akklamation imod en Hjemsendelse paa Basis af dette Lovforslags Forkastelse. Det vilde være den stærkeste Fordring fra Ministeriets Side at forlange, at vi skulde tage et saadant Lovforslag under Forhandling, og naar vi nægtede det, da at sige: Hjem med dem. Det vilde da komme til at staa klart for Grundlovsvennerne, hvorledes Stillingen var, og jeg tror ikke, at Ministeriet vilde faae Gæde af denne Appel til Befolkningen, tværtimod, jeg har den Anskuelse, at hvis et Valg foregik paa et saa klart Standpunkt: for Ministeriet paa Provisoriet og for os paa Grundloven, og det høie Thing saa ogsaa fremsatte sit Forhandlingsprogram og bestemt formede sin politiske Stilling og Willie for Vælgerne, vilde Thinget faae en saadan Godkjendelse af sin Stilling, at der ikke kunde være Tvivl her i Salen, hverken hos Høire eller Venstre, eller hos Mindretallet i dets forskellige Nuancer om, hvor Vælgerfolket stod med Hensyn til den Politik, som man ønskede, at Folkethinget fremtidig skulde følge. Jeg vilde anse dette for særdeles ønskeligt; thi nægtes kan det ikke, at den Betragtning ikke er saa ualmindelig i Landet, at der er fket en Forandring ogsaa i Folkethingets Stilling siden sidste Valg, hvilken da kunde faae Bekræftelse ved Valgene, og derved ogsaa den hele Virksomhed her lettes. Jeg tror altsaa, at baade med Hensyn til Udfaldet og med Hensyn til den fremtidige Virksomhed vil Ministeriet, hvis det ikke fjerner sig, hvad alle andre Ministerier vilde gjøre, men retter en Appel til Befolkningen, komme ganske særlig tilfodt ved en saadan Appel, der kun vil bidrage til at styrke Ministeriets Modstandere baade i deres fælles Opfattelse af hele Stillingen og i deres hele Sambirksomhed. Jeg skjønner heller ikke, at man kan være Frygt for at lade Ministeriet, om det vover det, gjøre det; det bærer jo Ansvar et ene og alene. Vi kunne ikke stemme anderledes, end vor Overbevisning tilfuger os, og hvis det er Folkethingets Mening, at dette Forslag, der er det samme i Realiteten som det, der forelaa for os i Oktober, og som vi da slog ned — efter Navnet er det nyt, men efter sit Indhold det samme — nu skal slaas ned, kan jeg ikke

se, at det kan blive nogen Andens end Ministeriets Skyld, hvis Forhandlingen derved afbrydes. Hvis Ministeriet i Stedet for at gaa og lade andre Mænd komme til Roret, som antagelig have bedre Gøine til at samarbejde med begge Rigsdagens Thing — derom skal jeg forøvrigt ikke udtale mig bestemt, men i hvert Fald vil et andet Ministerium kunne faae Alle til paa alle Vinter at deltage i Arbeidet — foretrækker en Oplosning nu, vil dette jo ikke kunne udsætte Rigsdagens Arbejde særdeles meget. Vi have jo Juleferien for os og altsaa den fornødne Tid til Agitation, hvis Noget sætter Pris paa det og ikke vil lade Vælgerne besørge den, og faae vi saa Valg i Januar Maaned vil Intet være spildt, eller i hvert Fald, hvis nogle Dage ere gaaede til Spilde, vil det kunne oprettes ved mere intensiv og mere samlet Virksomhed efter Valgene. Sker der anden Afbrydelse her, bliver det ganske simpelt Regjeringens Skyld som al Tid. At vi skulde tage Skylden i saa Henseende paa os, fordi vi fulgte vor Overbevisning og stemte, som vi fandt rigtigst, vil være at vende Ansvar et for hele Rigets Ledelse fra de egentlig Ansvarlige over paa os, der ikke have andet Ansvar end at følge den Overbevisning, vi have om hver foreliggende Sag. Hvad enten Ministeriet vil vige, eller ikke vige og opløse ved en saadan Beslutning, vil jeg anse det som det Helbigste at forkaste Forslaget, og efter min Betragtning maa jeg finde, at det er det skarpeste Udtryk, vi i Diebliffet have for Modvillien imod dette Ministerium. Jeg er ogsaa kommen dertil ved at se paa Stillingen i Fjor, thi vi vandt ikke Noget, hverken i Arbejdstid eller paa anden Maade ved at faae Oplosningen udsat derved, at vi lod dette Lovforslag gaa i Udvalg den 10de December. Ministeriet tog sin Oplosning paa det Tidspunkt, der fandt det behageligt, og valgte et moralsk Grundlag, der vel var godt nok for os, men endnu ikke saa skarpt betegnende, som Oplosningen vil være paa et Lovforslag, der nævner sig som Provisorium. Jeg vil derfor i Betragtning af min Erfaring om Vælgerne af, hvad vi foretog i Fjor, og navnlig fordi jeg ønsker, at der i den nuværende Situation ikke maa blive Tvivl tilbage om min Stilling til Ministeriet, stemme imod dette Lovforslags Overgang til anden Behandling.

Thomsen: Det ærede Medlem for Kjøbenhavns Amts 5te Valgtreds (Holstein-Vedreborg) sluttede det Foredrag, han har holdt, med en Udtalelse om, at han paa sit Partis Vegne kunde anbefale at lade det foreliggende Lovforslag overgaa til 2den Be-